

LINDA STEIN

KONFRONTERAR SIN SAMTID

Meningsfull konst är en levande representation av tiden den skapats i, formad genom upphovspersonens erfarenheter och etos. För att förstå Linda Steins konst är det viktigt att reflektera över de kulturella kontexter, historiska platser och erfarenheter som påverkade visionen hos denna feminist, konstnärsaktivist och utbildare.

Stein föddes i en judisk arbetarklassfamilj i Bronx 1943. Stein växte upp i ett komplext land som fortfarande återhämtade sig efter traumat av ett världskrig. Signifikant är också att New York (med sina fem distrikt) vid den här tiden var en starkt polariserad stad: Manhattan glittrade i skenet från det rika finansdistriktet och reklambyråerna på den eleganta Madison Avenue, medan utvecklingen i Bronx i första hand kopplades till en andra våg judiska flyktingar som flytt den ökande nazismen i Tyskland, vilket efter kriget följdes av överlevare från Förintelsen och andra människor på flykt.

Direkt efter krigets slut jäste missnöjet över hela USA och ur det föddes ett politiskt och kulturellt motstånd. Kvinnor som hade tjänstgjort i militären och stöttat krigsinsatsen som arbetskraft blev utan omsvep fråntagna de positioner de uppnått. Den federala regeringen investerade från och med 1944 i damtidningar som uppmuntrade kvinnor att återgå till ett liv som hemmafru. Afroamerikaner och ursprungsamerikaner som deltagit i striderna återvände till segregation

Meaningful art vividly represents the epoch of its creation, shaped through the experiences and ethos of its creator. To understand the art of Linda Stein, it is important to reflect upon the cultural frameworks, historic places and experiences that informed the vision of this feminist artist-activist and educator.

Born into a working-class Jewish family in the New York City borough of the Bronx in 1943, Stein's later childhood and adolescence coincided with the convolutions of a country that was still recovering from the trauma of a global war. Significantly during this period, New York (with its five boroughs) was a diametrically polar city: Manhattan glimmered with the wealth of the financial district and slick Madison Avenue advertising agencies; while in the Bronx, expansion was associated first with the second wave of Jewish refugees escaping the rise of Nazism, followed after the war by Holocaust survivors and other displaced people.

Throughout the United States, in the immediate post-war period, discontent was gestating into political and cultural resistance. Women who had served in the military and supported war efforts in the workforce were, after the war, summarily removed from positions they had earned. The federal government invested in women's magazines that encouraged a return to "homemaking" beginning in 1944. African Americans and Native Americans who

LINDA STEIN

CONFRONTING HER TIMES

och ojämlik representation. Japanska amerikaner släpptes från interneringsläger bara för att upptäcka att de fråntagits sina ägodelar och rikedomar. Arbetslösheten bland krigsveteraner var hög.

De vågor av välstånd många människor i New York upplevde under 1950- och 1960-talen nådde inte fram till familjen Steins tvåa. Men snarare än klass, var det Linda Steins kön som skulle komma att ha störst inverkan på hennes psyke, och hennes konst och aktivism kom att präglas av hennes upplevelser av ojämlikhet mellan könen. Hon var en smart student, men som flicka fick hon veta att hon bara hade två yrken att välja på om hon ville arbeta utanför hemmet: lärare eller sjuksköterska. Stein älskade idrott, och var framgångsrik när hon under uppväxten utövade och tävlade i olika sporter tillsammans med pojkar. Hon utmärkte sig i tennis, och var kapten i alla sina idrottslag, men på 1950-talet fanns det inga framtidsutsikter för kvinnor och flickor inom idrott. (Rätten till utbildning för flickor, inklusive idrott, blev inte lagstadgad i USA förrän president Richard Nixon undertecknade det nionde tillägget i Medborgarrättslagen 1972, efter att det antagits av kongressen. Det nionde tillägget förbjöd könsdiskriminering inom utbildningar eller aktiviteter vid statligt finansierade institutioner, inklusive idrott.)

served in combat returned to segregation and unequal representation. Japanese Americans were released from internment camps only to discover that their property and wealth had been taken from them. Unemployment for returning combat veterans was high.

The ripple of wealth many New Yorkers experienced in the 1950s and 1960s did not extend into the Stein family's one-bedroom apartment. But more than class, it would be Linda Stein's gender that would have the greatest impact on her psyche, and her processing her lived experiences of gender inequality would shape her art and activism. She was a bright student, but as a girl, she was told she had two options if she wanted to be an educated woman working outside of the house: teaching and nursing. Stein loved sports and was competitively successful when playing with boys in her childhood and teen years. She excelled at tennis, and was captain of all of her sports teams, but in the 1950s, there was no athletic pathway open for women and girls. (The United States wouldn't add educational rights protections for girls, which included athletics, until the Title IX Amendment of the Civil Rights Act was, in 1972, signed into law by President Richard Nixon after being enacted by Congress. Title IX prohibited sex discrimination in educational programs or activities at institutions that received federal moneys, including athletics.)

I högstadiet uppmärksammade minst en lärare, Mrs Sulmonetti, Steins konstnärliga talang, och den unga eleven följde troget hennes rekommendationer. Istället för den lokala gymnasieskolan i Bronx, studerade Stein vid Music and Art High School på Manhattan. Hon var den första i familjen som studerade på college, och tog en kandidatexamen vid Queens College och senare en mastersexamen vid Pratt Institute.

Under denna formativa period av Steins liv skedde stora sociala förändringar i USA. Medborgarrättsrörelsen bildades 1954 efter högsta domstolens domslut i 'Supreme Court Brown vs. Board of Education', där lagarna som tillåtit rassegregation och diskriminering upphävdes. Domen stärkte afroamerikaner över hela landet i kampen för jämställdhet på en lokal nivå, och aktivismen utmynnade senare i den nationella medborgarrättsrörelsen, som utövade icke-våldsamt motstånd och utbildade unga ledare i att organisera sig politiskt. Medborgarrättsrörelsen fann stöd i Vita huset när justitieminister Robert Kennedy ställde sig på rörelsens sida i kampen mot Alabamas guvernör George Wallace, som vägrade desegregera University of Alabama. Robert var bror till John F. Kennedy som var president från 1961 tills han mördades i ett attentat 1963. Både Robert Kennedy och ledaren för medborgarrättsrörelsen Martin Luther King Jr. mördades 1968.

Medborgarrättsrörelsen förändrade medvetenheten hos många amerikaner. De återintroducerades till koncept som icke-våldsamt motstånd och civil olydnad, metoder som hade använts av den amerikanska suffragett-rörelsen mellan 1840-talet och 1920, då kvinnor till slut fick rösträtt. Efter denna politiska seger tappade suffragett-rörelsen och

In junior high school, Stein's talent for art was recognized by at least one teacher, Mrs. Sulmonetti, whose recommendations the young student followed faithfully. She would not go to her local high school in The Bronx, but instead would go to Music and Art High School in Manhattan. She was the first in her family to go to college, and received a graduate degree from Queens College and then a Master's degree from Pratt Institute.

This formative period of life for Stein was a time of transformative social change in the United States. The Civil Rights movement coalesced in 1954, following the U.S. Supreme Court Brown vs. Board of Education ruling that overturned laws that had allowed racial segregation and discrimination. The ruling empowered African Americans across the country to push for equality at local levels, and this activism galvanized into the national Civil Rights movement, which embraced non-violent resistance as a tactic, and trained young leaders how to organize politically. The Civil Rights movement found an ally in the White House, when Attorney General Robert Kennedy sided with movement leaders in their fight against Alabama Governor George Wallace, who refused to desegregate the University of Alabama. Robert was the brother of John F. Kennedy, President from 1961 until his assassination in 1963. Both Robert Kennedy and Civil Rights leader Martin Luther King, Jr. would be assassinated in 1968.

The Civil Rights movement transformed the consciousness of many Americans and re-introduced them to concepts of non-violent resistance and civil disobedience, concepts utilized by the U.S. Women's Suffrage movement that spanned from the 1840s until 1920, when

många andra kvinnoorganisationer styrfart, påverkade av den stora depressionen 1929 och senare andra världskriget. I samband med att medborgarrättsrörelsen växte, formades även en kvinnorörelse, delvis influerad av den franska existentalistiska feministen Simone de Beauvoir, vars bok *Det andra könet* översattes till engelska och gavs ut i USA 1953. Bland dem som influerades av boken var Betty Friedan, som 1963 kom att ge ut den inflytelserika bästsäljaren *Den feminina mystiken*, vilken la grunden för den andra vågens feminism (den första vågen var kvinnlig rösträtt). Samma år talade Friedan på Cooper Union College på Manhattan, och i publiken befann sig Stein. Detta, samt att höra bland annat Kate Millett tala på Barnard College, påverkade henne starkt.

Stein fördjupade sig i feministiska tankar, en filosofi som gav uttryck för den inre kamp hon hade upplevt när hon gått emot samhällets förväntningar genom att studera och skapa konst istället för att bli hemmafru. Som en del i hennes självutforskande, började Stein gå i terapi. I terapin utforskade hon inte bara sina upplevelser som kvinna och konstnär, utan kunde även här öppna upp om sin sexualitet. Under collegetiden fann Stein sig attraherad av en kvinna, men påverkad av tidens homofobi, kände hon avsky inför sina egna tankar.

På 1950-talet var det svårt att ens sätta ord på de känslor hon upplevde. Homosexualitet var förbjudet. Det var kriminaliserat. Det var någonting som antingen var outtalat eller som talades om med håfullhet. Som tonåring hade Stein ingen vokabulär för att förstå sina egna begär. I USA på 1950-talet sammankopplades även homosexualitet med kommunism. År 1950 inleddes den så kallade "lavendelskräcken" när

women finally achieved the right to vote. After that political victory, the suffrage movement and much of women's organizing lost momentum, impacted by the global Great Depression that began in 1929 as well as World War II. As the Civil Rights movement was growing, a woman's movement would also begin, influenced in part by the French existentialist feminist Simone de Beauvoir, whose book *The Second Sex* was translated into English and published in the United States in 1953. Among those influenced by this work was Betty Friedan, who in 1963 would publish the influential best-selling book *The Feminine Mystique*, which laid the foundations for what has come to be called the second wave of feminism (the first wave being women's suffrage). That same year, Friedan would speak at Cooper Union College in Manhattan, and among those in the audience was Stein. This, along with seeing Kate Millett and others speak at Barnard College, influenced her deeply.

Stein immersed herself in feminist thought, a philosophy that gave voice to the internal struggle she had felt when resisting societal expectations that she settle into the life of a housewife, instead pursuing an education and her art. As part of her process of self-discovery, she began therapy. In therapy, not only did she explore her experiences as a woman and artist, but she was able to open up about her sexuality. While in college, Stein found herself attracted to a woman, and, being influenced by the homophobia of her time, she was repelled by the thought of it.

In the 1950s, it was a challenge to even give name to the feelings she was having. Homosexuality was forbidden. It was criminalized. It was either unspoken or talked about with derision. As a teenager, Stein had no

den republikanske senatoren Everett Dirksen startade en kampanj för att rensa ut homosexuella inom det amerikanska utrikesdepartementet. De anti-kommunistiska förhören ledda av senator Joseph McCarthy stärkte rörelsen som ville avlägsna homosexuella kvinnor och män från tjänstemannapositioner, och ledde även till attacker i media och utökad kriminalisering. 1953 undertecknade president Eisenhower ett beslut som förbjöd homosexuella män och kvinnor att arbeta inom den federala regeringen; ett beslut som stod kvar fram till 1972. Trots att det inte hade funnits några som helst rättigheter för hbtq-personer före 50-talet, resulterade den stora mediareporteringen om lavendelskräcken i utbredd smutskastning, men det var också fröet till en ny social rörelse: homosexuell frigörelse.

Linda Stein påbörjade sin serie *Profiles* på 1960- och 1970-talen. Serien utforskade hennes försök att kämpa emot men också förstå sin sexuella läggning i relation till att leva i en förtryckande kultur. Hon skriver:

När jag läser om i mina dagböcker från 1960-talet återupplever jag den ångest jag kände när jag konfronterade min sexualitet under en tid då orden *lesbisk* och *gay* knappt nämndes. Det fanns ett enormt stigma kring ordet *homosexuell*, som var listat som en *mentalsjukdom* av psykiatriföreningen.

Min skam då var kroppslig och intensiv. Vid den tiden tecknade och målade jag ansikten rakt framifrån. I min dagbok skrev jag: Några av de ansikten jag tecknar ser på mig med förakt, till och med avsmak. Jag måste se till att de inte kan se mig. Jag måste utelämn

svarens ord för att förstå hennes egna önskan. I USA i 1950-talet, var homosexualitet kopplad till Kommunism. I 1950, började "Lavender Scare" med Republikan Senator Everett Dirksen som kallade för utrensning av homosexuella från USA:s statsdepartement. Förstärkt av de anti-Kommunistiska höringarna ledda av Senator Joseph McCarthy, fick rörelsen att ta bort gäster och lesbiska från federala tjänster, och fick media-angrepp och ökad kriminalisering. I 1953 skrev President Eisenhower ett dekret som förbjöd gäster och lesbiska från att arbeta i den federala regeringen; detta dekret skulle vara i kraft fram till 1972. Även om det inte hade varit några tecken på rättigheter för LGBTQ-folk före 1950-talet, var den omfattande mediabekämpningen av Lavender Menace en viktig del av en annan viktig rörelse: gay befrielse.

Linda Stein's art series, *Profiles*, was developed in the 1960s and 1970s. It explored her struggle to contend with and understand her sexual orientation in relation to living in a repressive culture. She writes:

In rereading my diaries from the 1960s, I am reliving the angst I felt as I confronted my sexuality at a time when the words *lesbian* and *gay* were hardly mentioned. There was an enormous amount of stigma attached to the word *homosexual*, which was listed as a *mental illness* by the psychiatric association. My shame then was visceral and intense. At the time, I was drawing and painting frontal faces. In diary notations, I wrote: Some of these faces I am drawing look back at me with disdain, even disgust. I need to make sure they can't see me.

ögonen helt och hållet och börja precis under ögonen.¹

Steins kamp pågick inte bara inom henne. Likt många andra amerikaner rörde hon sig i alltmer våldsamma offentliga miljöer. Våldet ökade kraftigt över hela USA under 1960-talet tills det nådde en kulmen 1989. Under 1970- och 1980-talen fanns det ingen plats som i högre grad symboliserade okontrollerat våld än New York City. Våldsbrottsligheten var tre gånger högre jämfört med idag och egendomsbrott nästan tio gånger högre. Trots att New York inte var USA:s dödligaste stad under dessa årtionden så var det platsen där media var centrerad, vilket betydde att brott begångna i New York uppmärksammades i rikstäckande nyheter och filmatiserades i teveserier och filmer. (Washington D. C. ledde mordstatistiken på 1980-talet, medan andra städer som Los Angeles, Miami, Oakland och New Orleans låg på ungefär samma nivå som New York.)

Stein var inte den enda feministen som fokuserade på det ökande våldet. Från 1970-talet och framåt började kvinnorörelsen att koppla socialt förtryck till sexuellt våld. Författaren Susan Brownmiller förändrade sättet att tänka kring sexuellt våld i hennes bästsäljande bok *Against Our Will: Men, Women and Rape* från 1975. Boken introducerade ett feministiskt tänkande kring sexuellt våld för allmänheten, och inspirerade en rörelse som under 1980- och 1990-talen ökade medvetenheten om våldtäkt, breddade den juridiska definitionen av sexualbrott, uppmärksammade våld i hemmet och organiserade ett nätverk av juridiskt stöd och fristäder för offren. Stein skrev vid den tiden om sin rädsla för att bli utsatt:

I have to leave the eyes out altogether and begin just below the eyes.¹

Stein's struggles were more than internal; she was, like other Americans, dealing with increasingly violent public spaces. Across the United States, crime rates began a steady rise in the 1960s; a rise that would spike in 1989. During the 1970s and 1980s, no place culturally symbolized out-of-control crime more than New York City. Violent crime was three times its current rate; property crimes were almost 10 times greater. And although New York was not the deadliest city in the United States during these decades, media was centered there, so its criminal patterns were featured in national news and fictionalized in television series and cinema. (In the 1980s, Washington D.C. led in homicides, with a range of other cities like Los Angeles, Miami, Oakland and New Orleans maintaining similar rates to New York.)

Stein was not the only feminist who focused on the rising violence. Beginning in the 1970s, the women's movement began to connect societal oppression with sexual violence. In 1975, author Susan Brownmiller changed thinking about sexual violence in her bestselling book *Against Our Will: Men, Women and Rape*. This book brought feminist thinking about sexual violence into the mainstream, and influenced a movement that throughout the 1980s and into the 1990s would increase public awareness of rape, expand legal categories of sex crimes, define domestic violence, and create a network of legal and shelter support for victims. Of this time, Stein would write of her own fears of victimization:

¹ www.lindastein.com/series-profiles-artist-statement

¹ www.lindastein.com/series-profiles-artist-statement

Våldet verkade bre ut sig överallt. Gulfkriget var nära förestående och tidningarna rapporterade oavbrutet om vad som pågick i andra delar av världen. Media fokuserade på gatuvåldet, som hade nått sin kulmen. Mina vänner och jag oroade oss för det ökande antalet kvinnor som mördades, våldtogs och utsattes för fysiskt våld, och vi diskuterade ständigt olika hotbilder i 'the Big Apple': Hur sent på kvällen är det säkert för en kvinna att åka tunnelbana? (Vårt svar: Fram till 20.00) Hur ska en kvinna som är ute ensam på kvällarna röra sig? (Vårt svar: Promenera raskt och beslutsamt, helst i rämnstenen och inte i närheten av dörröppningar.)²

En dag när hon var ute och gick hittade Stein en tunna med macheteblad till salu på Canal Street, en livlig gata på Manhattan med gatuförsäljning. Attraherad av machetens svängda form och symbolvärde, bestämde sig Stein för att inkorporera dem i skulpturer som adresserade våld i serien *Blades*. Hon skriver: "Bladen är mina livvakter... Jag fortsatte att arbeta med macheten. Jag filade ner eggen tills den blev slö. Jag tog bort handtaget och smälte istället samman stålet med stora, mjuka, svängda trästycken. Ibland hängde jag den färdiga skulpturen från taket så att den kunde gunga och rotera långsamt. Upphävde jag bladets destruktiva kraft? Mina utställningar fick namn som 'Violence in New York', 'Reversing Violence', 'Transcending Violence', 'the Psychology of Violence'. Vid gallerievenemang började jag moderera panelsamtal tillsammans med

Violence seemed to be breaking out all around. The Gulf War was imminent and the newspapers were constantly reporting on the daily overseas events. Media attention was focusing on crime in the streets, which was at a peak. Concerned by the growing number of women being murdered, raped and battered, my friends and I were repeatedly discussing safety threats in the Big Apple: How late at night should a woman ride the subway? (Our answer: 8 p.m.) What is the best night-time street posture for a woman walking alone? (Our answer: Walk briskly with a countenance of determination, preferably in the gutter and not near doorways.)²

One day while out walking, Stein passed a barrel of machete blades for sale on Canal Street, a busy Manhattan street with outdoor vendors. Struck both by the machete's curvilinear form and symbolic power, Stein decided to incorporate them into sculpture that addressed violence, creating the *Blades* series. She writes: "The blades are my bodyguards.... I continued to work with the machete. I filed its edge until it became dull. I removed its handle and instead, fused the steel with large soft curves of wood. Sometimes I suspended a finished sculpture from the ceiling so it could gently sway and turn. Was I reversing the destructive potential of the blade? My gallery exhibits were entitled *Violence in New York*, *Reversing Violence*, *Transcending Violence*, *the Psychology of Violence*. At gallery events I began to moderate panel discussions with psychologists, experts on

² www.lindastein.com/series-blades-the-machete-blade-an-artists-search-for-security-and-strength

² www.lindastein.com/series-blades-the-machete-blade-an-artists-search-for-security-and-strength

psykologer, experter på våld, säkerhetspolisen, religiösa ledare och kuratorer som arbetade med utsatta kvinnor i ett försök att hantera våldet och vår rädsla inför våld, framförallt bland kvinnor.”³

Nästa monumentala skifte i kulturen som påverkade Stein (och många andra amerikaner) inleddes den 11 september 2001. Den morgonen arbetade Stein i sin ateljé i Tribeca på nedre Manhattan. Detta område skulle senare bli *Ground Zero* när två passagerarplan flög in i World Trade Center. Stein och hennes anställda visste inte vad som hade hänt, de hörde och kände explosionerna, och strax därefter ombads de att evakuera byggnaden. Hon minns att hon inte ens låste dörren till ateljén: hon och hennes anställda flydde för sina liv. Hon trodde att New York hade utsatts för ett bombanfall, och undrade om fler attacker var att vänta. Stein minns att hon undrade varför folk slängde ut möbler från de brinnande tornen: hennes hjärna skyddade henne från den grymma verkligheten, att det var människor som i hettan och skräcken inför eldhavet valde ett annat sätt att dö. När hon återvände till sin lägenhet flera månader senare behövde många av hennes ägodelar förstöras på grund av rädsla för kemisk kontaminering. Det skulle gå nästan ett år innan hon kunde återvända till sin ateljé.

Den amerikanska regeringens respons på terroristattacker förändrade USA och världen i grunden. Invasionerna av Irak och Afghanistan resulterade i ett destabiliserat världsläge som pågår än idag. Inom landet infördes nya polisstrukturer, övervakning av medborgare och antalet personer inspärrade i statliga fängelser ökade. Nationens rädsla hade skiftat, och den hade vuxit.

aggression, security police, religious authorities and counselors to battered women in an attempt to address violence and our fear of it in our lives, particularly women’s lives.”³

The next major monumental cultural shift that impacted Stein (and many other Americans) began on September 11, 2001. That morning, Stein was working in her studio, located in Tribeca, a neighborhood in lower Manhattan. That area would become Ground Zero when two passenger jets struck the Twin Towers. Stein and her staff didn’t know what had happened. They had heard and felt explosions, and soon they were ordered to evacuate. She remembers not even locking her studio: she and her staff were fleeing for their lives. She thought that New York City had been bombed, and she wondered if more attacks were coming. Stein recalls wondering why people were throwing furniture from the burning towers: her brain was protecting her from the grim reality that these were people, driven by the heat and terror of the flames who chose a different death. When she returned to her apartment months later, much of her possessions had to be thrown out for fear of toxic contamination. Almost a year would pass before she would work in her studio.

The U.S. government’s response to the terrorist attacks dramatically changed the United States and the world. Its invasions of Iraq and Afghanistan resulted in global political destabilization that continues to this day. Domestically, it created new police structures, citizen surveillance, and expanded the numbers of people incarcerated in federal prisons. The national fear had shifted, and it had expanded.

³ www.lindastein.com/series-blades-blades-are-my-bodyguards

³ www.lindastein.com/series-blades-blades-are-my-bodyguards

När Stein återvände till sin ateljé insåg hon att hon ville arbeta med skulptur på ett nytt sätt: "Efter 11 september ville jag göra mina skulpturer mer vertikala, kanske som en spegling av de höga tvillingtornen. Sedan upptäckte jag att mina skulpturer (som tidigare hade varit helt abstrakta) hade fått midja och axlar, och att de hade blivit figurativa. Det förvånade mig att dessa figurer påminde om krigare, eller rustningar. Jag tänkte, varför bygger jag rustningar när jag längtar efter att få slut på alla krig? Sedan kom jag att tänka på Wonder Woman, och jag såg henne som 'skuggan' till mina skulpturer, som nu verkade symbolisera väktare, 'livvakter' på sin post. Jag smälte samman skugga och skulptur. Båda var 'beskyddare'. Efter mycket tankemöda gav jag mina skulpturer namnet 'Knights of Protection'."⁴

Temat av beskydd influerade inte bara Steins konst, utan även hennes engagemang i utbildning och samhällsförändring. 1972 etablerade hon Have Art: Will Travel! (HAWT) och registrerade organisationen som ideell förening 1978. På 2000-talet expanderade Stein HAWTs insats för att adressera frågor som mobbning och andra orättvisor. Med undertiteln "For Courageous Kindness" stöttar HAWT turnerande utställningar, tillhandahåller utbildning samt erbjuder program som stöttar social förändring, jämlikhet och mångfald. 2020 instiftade Pennsylvania University stipendiet Linda Stein Upstander Award, som för all framtid ska ge ut ett årligt ekonomiskt stöd till konstnärer och forskare.⁵ Liksom Wonder Woman och de riddare hon skapat utmanar Linda Stein orättvisor och använder sin konst för att förändra samhället med icke-våldsamma metoder.

⁴ Linda Stein, Zoom-intervju med Molly Merryman, 3 december 2022.

⁵ Ansökan: h2f2encounters.cyberhouse.emitto.net/awards/award/

When Stein returned to work in her studio, she realized her sculptural direction had shifted: "After 9/11, I wanted to make my sculpture more vertical, perhaps as a reflection of the tall twin towers. Then I realized my sculptures (which had been entirely abstract), now had waists and shoulders, and had become figurative. I was surprised to see that these figures looked like warriors, like armor. Why, I thought, am I making warriors when I long for an end to all wars? Then Wonder Woman came to mind, and I saw her as the 'shadow' of my sculpture, which seemed now to symbolize sentinels, 'bodyguards' standing on watch. I conflated shadow with sculpture. Both were 'protectors'. After much ruminating, I called my sculptures 'Knights of Protection'."⁴

The theme of protection that influenced Stein's artwork also influenced her commitment to education and social change. Although she had established Have Art: Will Travel! (HAWT) in 1972 and made it a non-profit corporation in 1978, in the 2000s she expanded the efforts of HAWT to address bullying and other injustices. With the subtitle "For Courageous Kindness," HAWT supports traveling exhibitions, provides education and offers programs that support social change, equality and diversity. In 2020 Pennsylvania State University facilitated The Linda Stein Upstander Award, which will last in perpetuity, granting a yearly financial award to an artist or scholar.⁵ Like Wonder Woman and the knights of her creation, Linda Stein challenges injustice and uses her art to influence non-violent social change.

⁴ Linda Stein, Zoom interview by Molly Merryman, December 3, 2022.

⁵ To apply: h2f2encounters.cyberhouse.emitto.net/awards/award/

Molly Merryman är docent på School of Peace and Conflict Studies vid Kent State University, Ohio. Hon är dokumentärfilmare, historieberättare och kulturvetenskaplig forskare. Hennes dokumentärer har visats i USA och Storbritannien samt i många andra delar av världen. Hon är forskningsledare på Queer Britain, Storbritanniens nationella hbtq+-museum, samt rådgivare till Queer History Centre vid Goldsmiths University, London, International Visual Sociology Association, konferensen Outing the Past i Storbritannien och Ethnografilm-festivalen i Paris. Vid Kent State University är hon känd som en "banbrytare för mångfald", delvis på grund av arbetet med att utveckla LGBTQ-studier, LGBTQ Center och Center for the Study of Gender and Sexuality, samt som instiftare av ett flertal stipendier och en krisfond.

Molly Merryman, Ph.D., is currently an associate professor in the School of Peace and Conflict Studies at Kent State University in Ohio. She is a documentary/ethnographic filmmaker, oral historian and cultural studies scholar. Her documentaries have been broadcast in the United States and United Kingdom and have screened around the world. She is the research director for Queer Britain, the UK's national LGBTQ+ museum, member of the advisory boards of the Queer History Centre at Goldsmiths University of London, the International Visual Sociology Association, the UK's Outing the Past conference and the Paris Ethnografilm Festival. At Kent State University, she is recognized as a "Diversity Trailblazer," in part for her work in developing LGBTQ Studies, the LGBTQ Center and the Center for the Study of Gender and Sexuality, as well leading the establishment of numerous student scholarships and an emergency fund.

Anne Frank 1154, 2015, 2022

Archival pigment on fabric, wood poles

134.6 × 134.9 × 2.5 cm

Ruth Gruber 1156, 2014, 2022

Archival pigment on fabric, wood poles

159.4 × 138.4 × 2.5 cm

Raymond Learsy's Mother Insists on Leaving Luxembourg in 1940, Bringing Her Family to America Where She Receives a Perfunctory Nazi Letter of Property Seizure 1163, 2019, 2022
Archival pigment on fabric, wood poles. 177.8 × 134.6 × 2.5 cm

*Gender Scrambling 742: Hardacre,
Hoffman, Stein, Coss, 2012*

Archival inks on watercolor paper

33 × 48.3 cm

Edition of 85

page 57

Gender Scrambling 768: Woolf, Obama, Sanger, 2012

Archival inks on watercolor paper

33 x 48.3 cm

Edition of 85

pages 58-59

I Can Make Anything Happen 1091, 2021

Archival inks on watercolor paper

33 x 48.3 cm

Edition of 85

